

... And the Earth turns around only for YOU

презентація

Антоніна КОХАН

призначення

НОВИЙ КЕРІВНИК СУМСЬКОГО УПРАВЛІННЯ НБУ

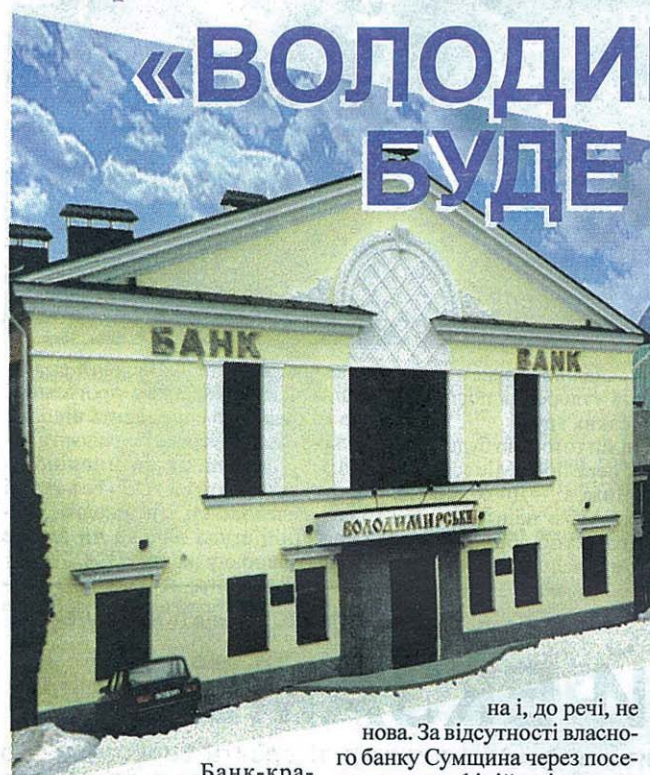
Щиро вітаємо з призначенням на посаду начальника Управління Національного банку України в Сумській області

Ольго Миколаївну Радченко!

Ольга Миколаївна зробила свій вагомий внесок у розвиток вітчизняної банківської системи. Саме вона стояла біля витоків і впродовж багатьох років очолювала Сумсь-

ку філію комерційного банку «Приватбанк», що зарекомендував себе, як надійний партнер, потужна фінансова установа, одна з найвпливовіших на банківських теренах України.

Шановна Ольго Миколаївно! Хай плідним, успішним і яскравим буде Ваш поступ на відповідальній посаді керівника регіонального управління Центробанку.

«ВОЛОДИМИРСЬКИЙ» БУДЕ СУМСЬКИМ, а працюватимуть в ньому і випускники Банківської академії

Потужні інвестиції, яких сьогодні так потребує область, співпраця з бізнесовими структурами з Італії, Голландії, довгострокові кредити, які можна вкласти в економіку, - усе це перспективи діяльності нового банку «Володимирський», що нещодавно відчинив двері клієнтам нашого обласного центру.

на і, до речі, не нова. За відсутності власного банку Сумщина через посередництво філії віддає до центральних контор силу-силенну коштів і до того ж позбавлена права розпоряджатись капіталами, спрямовуючи їх на нагальні потреби регіону. Економіка області, де невпинно росте кількість підприємств-банкрутів, захищається від нестачі грошової маси в будь-яких її проявах. Між тим, чимало підприємств та керівників, авторів багатьох перспективних проектів не мають змоги придбати нові виробничі лінії, модернізувати процеси, запровадити про-

гресивні технології, збільшити обсяги та поліпшити якість продукції, бо на будь-які новачі не мають в обороті зайвих коштів, а взяти кредит - сьогодні справа непростя. Тож на «Володимирський» великі сподівання покладають ті, хто потребує сьогодні кредитів грошових і, звичайно ж, - кредитів довіри. Для них це ще один шанс: піднятися на вищу сходинку або ж, в гіршому випадку, - відродити виробництво, врятувати колектив.

На сьогодні банк має все

для повноцінної роботи. А вже завтра йому знадобиться вплив молодих спеціалістів у банківській галузі зі знанням найсучасніших комп'ютерних технологій, ступенів захисту банківської таємниці, законодавчої бази та іноземної мови. Українська академія банківської справи залюбки направить до «Володимирського» кращих своїх вихованців, чий високий рівень підготовки вже оцінили банківські та фінансові установи столичного ривня.

партнерство

Антоніна КОХАН

СКЛАДОВА КАПІТАЛУ БАНКУ - КАДРИ

Партнерські стосунки Української академії банківської справи з однією з найдавніших вітчизняних банківських установ - Сумським обласним управлінням ВАТ «Державний Ощадний банк України» - тривають давно, якщо взагалі доцільно відносно академії говорити «давно».

Конкурси професійної майстерності, регіональні та всеукраїнські семінари, підготовка та перепідготовка кадрів - у всіх цих справах поруч ідуть провідний вуз Національного банку України та Сумський ощадбанк.

Начальник Сумського ощадбанку Михайло Левенець, який довгі роки очолював цю установу, зробив свій вагомий внесок у зміцнення авторитету банку, напрацювання позитивного іміджу,

організацію яскравого професійного колективу однодумців. Справжньою окрасою міста став чудовий архітектурний ансамбль нової будівлі Ощадбанку, обладнаної усім необхідним устаткуванням.

«З надією у майбутнє» - так називалась зустріч студентів УАБС та випускників академії - нині співробітників Ощадбанку, з представниками двох адміністрацій - академії та банку. Михайло Іванович поділився з присутніми думка-

ми про необхідність розробки стратегічних напрямків розвитку будь-якого банку, про роль маркетингових досліджень, розширення ринку послуг для населення тощо. Ясна річ, впоратись з цими завданнями можуть тільки висококваліфіковані працівники банківської установи. А це питання вже є пріоритетним для Української академії банківської справи, із стін якої вийшло чимало молодих дипломованих спеціалістів з таким високим рівнем підготовки, про яку

більшість керівників можуть тільки мріяти. Ректор УАБС Анатолій Єпіфанов з гордістю розповів, що в Ощадбанку працюють 34 наших випускників, у стінах академії на заочному відділенні вчать студенти-співробітники банку, здобувають післядипломну освіту, а також проходять навчання по перепідготовці кадрів. Академія загалом сповідує політику не тільки видачі диплому, а ще й обов'язкового працевлаштування, допомагає спеціалістам знайти своє місце в банківській системі. Досвідчені банкіри та молоді перспективні фахівці одностайні в думці про те, що саме вуз з такою науковою базою та сучасними технологіями, яким є академія, повністю відповідає вимогам часу. Співпраця академії та Ощадбанку щодо підготовки та відбору кращих випускників триває.

НОВІ КНИГИ

Наталія ДАНИЛЕНКО

ПРЕЗЕНТАЦІЯ „МАЙСТЕР-КЛАСУ”

Вихід у світ нової книги, особливо коли автори - викладачі рідного вузу, - подія досить помітна. Тому і презентація навчального посібника „Менеджмент для магістрів”, організована кафедрою управління та зовнішньоекономічної діяльності, стала справжнім святом. Причому, незважаючи на серйозний привід, святом не „засушений”, а яскравим і дотепним. Всі виступаючі говорили коротко і по суті, щиро радіючи заходу, який зібрав повний актовий зал.

- У нас збіглося відразу дві щасливі події: вихід у світ підручника і одержання вузом ліцензії на підготовку магістрів за спеціальністю „Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності”. Аналогічного підручника немає в усій Україні. Тож дякую професору Сергію Миколайовичу Козьменку і всьому авторському колективу за величезну напружену працю, - сказав про ректор з навчальної роботи Борис Олександрович Дадашев.

- Для того, щоб рівень життя підвищувався, потрібні менеджери. Думаю, що саме ви й станете тими людьми, які будуть зміцнювати славу міста, - звернувся до студентів академії рецензент книги, доктор економічних наук, професор Сумського державного університету Олег Федорович Балацький.

- Ми сподіваємось, що все те, що викладено в цій книзі, допоможе і вам, і нам, - поділився з присутніми своїми думками один із авторів посібника, директор Сумської

дирекції АППБ „Аваль” Олексій Олексійович Міцура.

А ще виступаючі говорили про те, що ідейним натхненником створення посібника виступив професор С.М. Козьменко. Що кожен співробітник кафедри, яку він очолює (управління та зовнішньоекономічної діяльності), доклав чимало зусиль до того, щоб цей посібник вийшов якісним і вчасно. Значний внесок у справу підготовки навчального посібника, безперечно, зробив ректор академії, доктор економічних наук, професор економічних наук, професор Анатолій Олександрович Єпіфанов. Схвальні відгуки прозвучали і на адресу видавництва „Університетська книга”, яке випустило таке солідне видання.

І дотепні виступи ведучих, і веселі мініатюри „кавєнівців”, і підбиття підсумків конкурсу на кращу рекламу посібника, і розіграш лотереї - усе це зробило вечір динамічним і неповторним.

Насамкінець слово надали завідувачу кафедрою управління та зовнішньоекономічної діяльності, доктору економічних наук, професору Сергію Миколайовичу Козьменку. Як і попередні виступаючі, він був лаконічним:

- Ми, справді, хотіли написати хороший підручник. І на цьому не зупинимось. Думаю, що у нас будуть ще й інші книги із серії „Майстер-клас”.

НОВАЦІЇ

Віталій ЄФІМЕНКО

МАГІСТЕРСЬКА ПРОГРАМА - революція для п'ятикурсників

Навчальний процес в Українській академії банківської справи не стоїть на місці. Як і личить серйозному вузу європейського рівня, академія щороку запроваджує якісь цікаві новації у сфері організації власного навчального процесу. Так, у поточному навчальному році УАБС узяла на озброєння практику організації магістерських груп. Це означає, що після закінчення 4-го курсу і отримання кваліфікації бакалавра студент - протягом свого останнього року перебування у стінах академії - має можливість продовжити навчання у дещо іншому форматі. І, випускаючись з вузу, отримати диплом вже не спеціаліста, а магістра.

Традиційно кваліфікацію магістра у вузах України можна здобути, лише провчившись додатковий рік (фактично, 6-й курс) після отримання диплома спеціаліста. Втрачати ж зайвий рік пересічному випускникові навряд чи „з руки”: його вже, зазвичай, кличуть інші справи - треба шукати роботу, влаштувати особисте життя. Тож ініціативу впрова-

дження магістерської програми для студентів 5-х курсів можна вважати по-справжньому революційною. І в академії їй повірили. Більше того - вже сьогодні керівництво вузу переконане у ефективності нової навчальної схеми і доцільності її застосування у стінах УАБС. Бо вже сьогодні відчутні її перші результати.

Ось що з цього приводу говорить декан факультету спеціальної економічної підготовки Лев Чижов: „За 6 років існування Української академії банківської справи наш вуз спромігся вийти на якісно новий - і найвищий - рівень фахово-освітньої акредитації. Чотири наші спеціальності - „Фінанси”, „Облік і аудит”, „Банківська справа” та „Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності” - отримали офіційну акредитацію за найвищим, четвертим, рівнем. Тобто держава нам офіційно дозволила готувати магістрів. І до цього, скажу відверто, ми вже давно були готові. Адже рівень розвитку матеріально-технічної бази, кадрового потенціалу, усієї сфери методичного забезпе-

чення навчального процесу дозволяє нашій академії впевнено почуватися на вітчизняному ринку освітніх технологій.”

Сьогодні на 5-му курсі кожної з вищезазначених спеціальностей функціонують по дві академічні групи: одна традиційна, де готують спеціалістів, а інша - „магістерська”, навчання в якій здійснюється за більш складною, власне, магістерською, програмою. Потрапити до цієї, останньої, таки не просто - головним і єдиним критерієм відбору студентів на навчання до такої групи є усереднений показник їх академічної успішності. Він має бути високим (4,4 - 5,0 бала), що свідчить про спроможність студента засвоювати знання у більш інтенсивному, нестандартному режимі. У наступному навчальному році магістерські групи працюватимуть також. Єдине - доведеться визначити найбільш оптимальну організаційну форму їх функціонування. Адже на сьогоднішньому 4-му курсі на вказаних спеціальностях діють лише по одній академічній групі, що пев-

ним чином ускладнюватиме технічну можливість утворення повноцінних магістерських груп.

„Сьогодні ми готові до будь-яких атестаційних перевірок Міністерства”, - говорить Л. Чижов. - До будь-яких контрольних. Адже наш механізм працює злагоджено, без жодних збоїв. І у цьому заслуга не лише ви-

кладачів, які вперше почали викладання за магістерською програмою, що вже саме по собі досить відповідально. Окремо треба подякувати нашим студентам. Їх дисциплінованості і працелюбності. Бо без участі і зацікавленості студента жодна „красива” ініціатива навряд чи зможе бути втіленою у життя...”

СПОРТ

Наталія ДАНИЛЕНКО

ЗМАГАННЯ ДЛЯ СИЛЬНИХ ДУХОМ

Минулої суботи в Універсальному легкоатлетичному манежі відбулися змагання з баскетболу серед інвалідів-колясочників. Зустрічалися збірні Сум та Полтави. Сильних духом людей привітали начальник управління фізичної культури та спорту облдержадміністрації Олександр Салатенко, керуючий справами обласної ради Микола Баранов, голова благодійного фонду ім. Харитоненка Олександр Зеленський і прорек-

тор УАБС Тетяна Шулікова, побажали їм міцного здоров'я та волі до перемоги і подарували футболки. Молоді спортсмени подякували за теплий прийом, відзначили, що вперше, завдяки академії, вони мали такі прекрасні умови для змагань.

Незабаром в Універсальному манежі відбудеться обласний чемпіонат, а потім - Чемпіонат України з легкої атлетики.

СВЯТА

Сергій ХВОСТОВ

ENGLISH SOCIAL

Напередодні Нового року в актовому залі академії відбувся вечір English social, присвячений новорічним та різдвяним святкам.

Аналогічні зустрічі за ініціативи кафедри іноземних мов проводилися і раніше, але остання показала особливо велике прагнення студентів виступати на сцені, демонструючи неабиякий артистичний талант та знання англійської мови. Так, всією організаційною роботою займався актив студентського клубу „Global Action” за підтримки сектора зовнішньоекономічних зв'язків та проректора з виховної роботи Тетяни Володимирівни Шулікової.

Відрядно, що з кожним роком бажачих показати свої сценки стає дедалі більше, а керівництво академії завжди йде назустріч в організаційних питаннях. Треба відзначити і гарне знання студентами англійської, адже за традицією виступи мають бути представлені саме цією мовою, з використанням тих навичок, які

студенти набули протягом семестру. Слід сказати, що дедалі сильнішим стає прагнення першокурсників брати участь у цих заходах, демонструючи велике бажання досягти успіхів у вивченні іноземної мови. Кожен виступ був по-своєму цікавий і змістовний, але серед першокурсників особливо порадувала група ЕК-22 своїм прекрасним артистичним виконанням.

Разом з такими викладачами, як І.А. Бокун та О.І. Лещенко студенти традиційно, з року в рік демонструють високий рівень своїх виступів. І останній вечір у цьому не виняток. Дуже приємно, що цього року на святі були представлені групи молодих викладачів: Д.О. Медведовської, О.Е. Туленцевої, П.С. Оленко.

Це „новорічне свято англійської мови” надовго запом'ятається і тим, хто брав у ньому участь, і глядачам, які чудово провели свій вільний час у компанії друзів.

мас-медіа

„АКАДЕМ-ДАЙДЖЕСТ” - СПРАВА НЕ ЛИШЕ КСЕНІЇ!

Всупереч нашим побоюванням, все-таки вийшов другий номер „Академ-дайджесту”, інформаційного бюлетеня органів студентського самоврядування. Ми були свідками, як нелегко він народжувався, адже всю інформацію збирала і готувала лише одна людина - голова студентської редколегії Ксенія Пономаренко. Після занять, у проміжках між заліками, приходила до редакції „Академіксу” ця втомлена студентка, щоб проконсультуватися чи набрати на комп'ютері чергову замітку.

Ксюша - молодець: працювала творчо, з задоволенням! Але ми переконані: звалювати все на одну людину, користуючись її ентузіазмом, не годиться. Адже в студентському середовищі є багато людей, які представляють інтереси всіх факультетів і різних груп УАБС. Тим більше, що ініціаторами випуску студентського вісника стали саме

студентів. Ще свіжі в пам'яті враження від звітно-виборної конференції органів студентського самоврядування, коли так багато студентів просто горіли бажанням стати активістами. То що ж тепер заважає працювати? Ось відійде у минуле зимове сесія, канікули - і можна братися за діло.

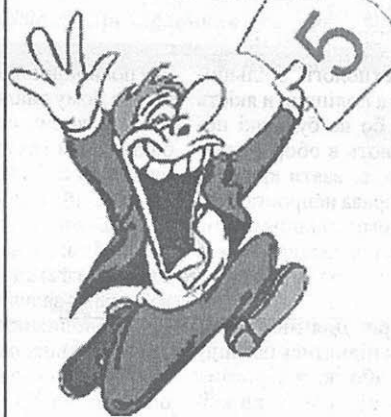
Пропонуємо обговорити цю коротеньку репліку на черговому засіданні студентського комітету. На нашу думку, варто обрати студентську редколегію, члени якої були б представниками різних факультетів і збирали всю важливу і цікаву інформацію. Ці замітки можна віддавати голові редколегії, майбутньому юристу Ксенії Пономаренко, або ж занести до редакції „Академіксу”. Ми завжди готові вам допомогти. Бажаємо успіху!

Редакція газети „Академікс”

alma mater

Наталія ДАНИЛЕНКО, Ксенія ПОНОМАРЕНКО

ПЕРШИЙ ЕКЗАМЕН

Цей іспит у студентському житті досить серйозний. Бо складається він не зовсім так, як у школі, де вчитель знає кожного учня, як „облупленого”, і нерідко проявляє поблажливості. Вища школа - це вже інший, доросліший рівень стосунків. Сюди вступають найкращі випускники шкіл, тому і вимоги до них відповідні. Обсяг матеріалу, який треба вивчити, значно більший. Номер „на шару” тут майже не проходить. А ще важливо не розгубитися, психологічно налаштувати себе на успіх. Не дарма кажуть: справжнім можна вважати студента тоді, коли він уже склав зимову сесію, тобто подолав один важливий у своєму житті рубікон.

Отже, про враження, одержані після першого „бойового хрещення”, ми попросили розповісти першокурсників і декана факультету загальної економічної підготовки, доцента Миколу Степановича Голованя.

ОЧИМА СТУДЕНТІВ

Студенти як студенти - в усі часи. Так само не вистачає однієї ночі, аби все-все вивчити, так само напружено в останні хвилини перед екзаменом гортають конспекти, так само ховають в надійні місця написані дрібним почерком шпаргалки...

Ці коротенькі інтерв'ю ми брали в них безпосередньо перед наступним екзаменом. Хтось спілкувався охоче, хтось посилено повторював проведений матеріал. Одні називали свої прізвища, інші - лише імена...

Євгенія Верхуша: Два перших екзамена я склала на „п'ятірки”. Добре готувалась, і тепер успішно складаю. Для мене на сесії не було випадковостей.

Ольга: Я одержала дві „трійки”. Для мене це дуже неприємно, бо в школі навчалася добре. Складні предмети, а потім ще й дуже хвилювалася, боялася.

Вікторія: Я одержала „двійку” з вищої математики. Буду готуватися серйозніше, я впевнена, що передам.

Світлана Наумова: У нашій школі були слабкі вимоги, вчителі ставились до нас поблажливо. Тому для мене „трійки” - це вже добре. Тепер я зрозуміла, що вчитися треба більше.

Андрій: А я надіюсь тільки на шпаргалки: бачите, скільки понаписував. Кажуть, що у цього викладача важко ними скористатися, але я все-таки спробую!

Олександр: В школі вчився на „відмінно”, брав участь в олімпіадах. Сесію складаю на „4” і „5”.

Анна Архангельська: Вчитися досить складно, але можна. Нас лякали, казали, що студенти під час екзаменів навіть непритомніють. Але ось ми, як бачите, живі, нормально себе почуваємо. Та й викладачі лояльно ставляться до студентів.

Олексій: А в мене екзамен завтра. Сьогодні я прийшов „у розвідку”,

дівчатися, як тут „обстановка”, які слабкі місця у викладача.

Ганна Чиркіна, Наталія Чернишова: Прикро, що із 73 вивчених питань попадеться лише 3. На першому іспиті вивчаш на собі всі закони підлости! Налякани на консультації студенти, приходячи в гуртожиток, готуються до іспиту рівно до дванадцятої години ночі. А потім виходять на балкон чи на вулицю, щоб захопити „шару” в полон залікової книжки! Для цього вони повинні тричі прокричати: „Шара, прийди!” і перев'язати заліковку ниточкою. Головне, щоб викладач став першою жертвою полонянки!

Олег Гримайло: Звісно, хвилююся, але настрої в цілому бойові! Головне - пережити першу сесію, тобто dictum factum (сказано - зроблено)!

ОЧИМА ДЕКАНА

Остаточні підсумки і детальний аналіз сесії ще попереду. Але в цілому ми задоволені підготовкою теперішніх першокурсників: рівень знань у них високий, я б сказав, вони серйозніше ставляться до навчання, ніж минулорічні першокурсники. Найкращі результати у студентів, які навчаються на спеціальності „Фінанси”: у них найменше незадовільних оцінок і не зарахованих заліків. Найбільші проблеми, з якими стикаються першокурсники, - це вища математика та іноземна мова. Вища математика - досить складний предмет, не кожен може легко його освоїти. А щодо іноземної, то в академії до неї ставляться досить вимогливо, проте, на жаль, не в кожній школі вона викладалася на належному рівні. Тому й виникають у студентів труднощі. В середньому у навчальних групах по 3-7 незадовільних оцінок. Їх студенти будуть перекладати під час канікул.

На даний час з першого курсу відраховано 3 студенти. Є ще претен-

денти на таку долю. Це ті студенти, які не можуть або не хочуть навчатися у вузі. Нам такі не потрібні, навіть якщо вони й регулярно сплачують за навчання.

Не вірте тим, хто стверджує, нібито викладачі спеціально „валють” студентів на сесії. Буває, що викладач, навпаки, хоче „втягнути” студента, ставлячи йому додаткові запитання. Але студент не знає на них відповіді, от і виходить, начебто, його „завалили”.

А загалом враховується не тільки відповідь студента на екзамені, а й вся робота під час семестру. У мене, наприклад, не може бути випадкових „двійок” чи „п'ятірок”. Впевнений, що так і в більшості викладачів: незадовільні оцінки отримують ті, хто не хоче працювати.

На майбутнє у мене єдине бажання студентам: необхідна сумлінна, регулярна робота. Слід щодня працювати самостійно не менше 4-х годин на добу. Тоді і будуть добрі результати.

Тетяна ДЕДЕНОК, бібліотекар

Наталія ДАНИЛЕНКО

„Я СКАЗАВ УЖЕ ПРО СЕБЕ СВІТУ...“

У народі говорять: „Добрий початок – половина діла“. Саме таким добрим початком стало відкриття юних обдарувань, молодих поетів академії, що відбулося на вечорі, який організували і провели для студентів проректор з виховної роботи Т.В. Шулікова, завідувача бібліотекою Н.О. Петрина і керівник студії „Орфей“ С.В. П'ятаченко. Газета „Академік“ уже писала про цей літературно-мистецький захід („Всеволоднa сила Орфея“, № 9, 26.11.2002 р.), який надихнув молодих поетів на нові творчі пошуки. Підтримали початківців такі досвідчені літератори, як В. Садівничий, викладачі, які добре знають на поетичному слові, - В.В. Лапшин, П.О. Добродумов, С.І. Побожій, голова профспілкового комітету С.С. Сасенко, а також журналісти, вихователі, студенти – всі, хто любить поезію, шанує рідну мову, рідний край. Мені хотілося б детальніше зупинитися на поезії юних талантів, які навчаються в нашій академії.

*У житті, неначе в повісті,
У житті, як на війні...
Без гріха, чи то без совісті,
Чи шляхом, чи по струні...
Йти мені?
(„Йти мені“).*

Навіть про перші Оліні кроки не скажеш, що „по струні“... Ці кроки впевнені, вдумливі, чесні, відверті, і, безумовно, талановиті. Ольга Бражник, автор двох добірок у збірниках „Тороки“ (2000 р.) і „Зерна“ (2002 р.). У неї вже досить зріла поезія. А пише вона вірші з раннього дитинства, друкувалась в білопільській районній періодиці, в сумських виданнях. Тематика її творів – це філософське осмислення світу, життя людського:

*Людина – географія, історія,
На цілий світ розвернута душа,
Як самоцвіт, огранений по-своєму,
Що неповторну дрятину лиша.
(„Скажи, людино...“).*

Свіжа і неповторна, повна суперечливих думок та почуттів поезія талановитої Марії Гриценко:

*Єсть перець горький, сладкий мёд,
А середнього не достаєт.
Умеренности не хаваєт.
Она всегда наперечёт.*

З побажанням успіхів і на згадку про зустріч Іван Васильович кожному молодому поетові подарував свою нову книгу „Розум переможе“.

*Шляхи у нас сплелися навіки,
Землі своєї я вже не залишу –
Душа моя не зможе утекти
Від цих країв в мереживах спориху.*

Тож хоч зупинитися на темі, яка присутня майже у кожного молодого поета. Це образ рідного краю, любов до своєї землі, до України.

*За виднокіл уводять всі шляхи,
Майбутнє принесе на добре зміни,
І не загасить ніжною краси
Вишневої моєї України!
(„Україні!“, Т. Медвідь).*

Говорячи про творчість молодих поетів, варто зауважити, що вік внутрішнього світу людини може й не збігатися з календарним. Досить по-дорослому вони в своїх поезіях говорять про вузлові питання земного життя, про перші почуття і про зрілу любов. Того вечора автори поетичних рядків були досить скромними, стислими, коли говорили про таке прекрасне почуття, як кохання. „Вічне питання“ – що таке любов? Любов до матері, до близьких, любов до всього земного...

*Це почуття – величне і легке,
Вкриває нас, мов ковдрою, зірками,
І в світ чудес несе, несе, несе...
А справжнє не руйнується віками.
(„Лист у вічність“).*

Це рядки з поетичного твору Ксенії Шилікової. Вона тільки робить свої перші творчі кроки, але поезія у неї вже серйозна, співуча, з вічними проблемами людства. Тематика її творів: від інтимної лірики – до філософського розуміння життя:

*Тож я борюся за душу і безсмертя,
Щоб у кінці життєвого шляху
Змогла сказати: „Я жила не марно...“
І в душі я дзвони пронесу.
(„Моя душа – Собор“).*

А ось лірика Вікторії Теліженко мелодійна, співуча.

Майже всі її вірші вже покладені на музику. Ці пісні вона сама пише і виконує:

*Я тобі віддам останню краплю кави,
Марних ілюзій і надій.
У шаленій втечі від людей до слави
Ти все згубив, знайшов лиш біль...
(„Крапля кави“).*

Життя без пісні немислиме. Пісня – то голос душі, а, отже, вона повинна линути до людей, співатись і нести радість та надію. Кілька хвилин такої радості нам подарували поети-піснярі Олександр Гудилін та Марина Гагіна. Олександрові „Журавли“ зачарували аудиторію:

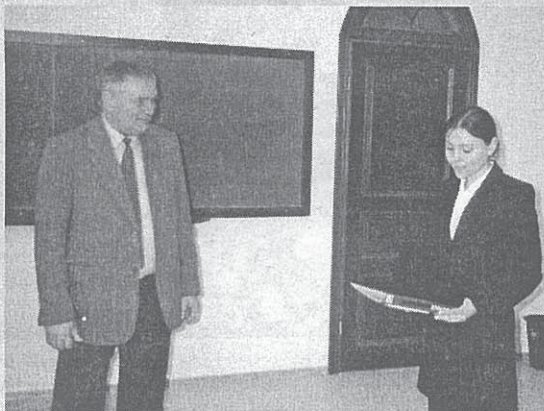

*Принесите, птицы, вы ко мне любовь,
Что заставит сердце биться вновь и вновь,
Сердце той девчонки, для которой я
Подарю все звёзды, горы и моря!
(„Журавли“).*

Для Тетяни Садовничої цей виступ на публіці був першим. Це її перші кроки в поезію:

*Вітер розганяє поживкле листя,
що потікало з гілок,
Я так не люблю, як він сміється
над вічністю їхніх думок.
З ними танцює у повітрі вальс,
кружляє, ніби востаннє...
Ось так і життя закрутить нас,
це й посміхнеться над нами.
(„Осінь“).*

Юлія Ключко не наважилась виступити на вечорі, сказавши, що її поезія „для дому, для сім'ї“. Але після свята, все ж таки, свою поезію нам зачитала:

*Как тяжело воскресать,
когда все вокруг умирают,
Как тяжело нам лгать,
когда эту ложь одобряют.
Как часто мы ждём от жизни:
мы ждём ответа;
А выхода просто нет; хоть нам
жаль,
что выхода нету.*

Наталія Неслова на вечір завітала зовсім з іншою місією: написати нотатки до „Академіку“.

Творчий дух вечора надихнув і її прочитати свої вірші:

*Незустрінутий світанок,
Недосліджені місця,
Тиша. Світло. Уже ранок.
Знов іду у день одна.
Вечір. Зорі.
Кольорові.
Намалоє ніч нам сни.
Я з тобою,
Ти зі мною,
А удень ми знов одні.
(„Незустрінутий світанок“).*

„ГОЛОВНІ ЗНАЙДЕННЯ“ НІНИ ГАВРИЛЕНКО

Із словом вона спілкується давно і професійно: за фахом Ніна – філолог, за професією – коректор (працює в редакції обласної газети „Сумщина“), а за станом душі – Поетеса. Вірші пише давно. З кожним роком вони стають усе зрілішими і довершенішими. Н.А. Гавриленко друкувалась в обласній та республіканській періодиці: „Літературній Україні“, журналі „Дніпро“, ківському альманасі „Поезія“, колективних збірниках. А нещодавно у видавництві „Собор“ вийшла її перша збірка з оригінальною назвою „У“. Цей дебют відразу приніс успіх: авторка стала лауреатом Всеукраїнської літературної премії ім. Олександра Олеся.

У мистецькій галереї „Академічна“ відбулася зустріч з поетесою Ніною Гавриленко та головним редактором видавництва мистецького центру „Собор“ Василем Чубуром. „Софійні символи буття“ – так називався цей літературно-мистецький вечір, присвячений високій поезії, солодким мукам творчості, невтомним пошукам свого, неповторного слова.

Книжечка складається з чотирьох розділів, назва кожного з яких починається з „У“: „Уявлення“, „Убрус“, „Удар“, „Узріння“. Поезія інтелектуальна, виражена, в ній за тонкою грою слів, за вишуканим мовним мереживом приховується глибокий філософський зміст.

Відчувається, з якою насолодою Ніна рифмує, докопуючись до глибинного значення кожного слова, як віртуозно і майстерно займається філологічним творенням:

*Мати. Материнка. Материзна.
Земна однокорінносте, лиш ти
Спробуєшна світ переплести так
тісно,
Що аж згинаються веселкові мости.*

Або ж така строфа:

*Хто на цій землі місцевий?
Хто її абориген?
Може, геній – біль серцевий,
На який хворіє ген?*

Чи ось така:

*Це – літепло. Це літо і тепло.
Такого вечора ще не було ніколи.
Як сумно, що існує в світі зло,
В той час, коли втівають матіоли.*

Свою рецензію на збірку поетеси письменник Микола Гриценко назвав так: „Поезія, що пахне квітами“. І це, на мою думку, не випадково: Ніна кохастесь в квітах, шанобливо ставиться до кожної рослини, що росте у нас під ногами і на яку ми, заклопотані своїми буднями, нерідко навіть не звертаємо уваги. Ці поетичні рядки особливо зворушують і западають у душу. Бо вони ніби відволікають нас на якийсь час від суєти і змушують раптом помітити поруч себе красу і розгадати смисл молочної далі, яка „пахне молочасем“, чи пам'яті, яка може плакати, „мов дитя в подолі“ (а таки може!), чи сонячного зайчика, який ризикне потрапити „в тінь чинось“. І вже ніяк не можна байдуже сприймати цю, написану серцем, строфу:

*І в оберемку стиглих диких трав –
Переплетіння полину і руті,
Медуни й гірчачка... Невже в отав,
Як і в людей, - свої гріхи й спокути?*

...Закінчується збірка коротеньким „Post “У“, в якому автор „учтиво“ звертається до читача із сподіванням, що той убачить „головні знайдення“ поетеси.

Думаю, неодмінно убачить. А ще хочеться побажати Ніні Гавриленко багато нових творчих знайдень і нових цікавих книг.

спорт

УГОРУ, СХОДИНАМИ ДО ОЛІМПУ

У спорті студентських перемог не менше, ніж в науці

Спортівне життя в Українській академії банківської справи вирує. Для цього, власне, існують всі необхідні умови і можливості. Чого варті хоча б комплекс спортивних залів, що у третьому корпусі академії, не говорячи вже про легкоатлетичний манеж, званий за своєю унікальну багатопрофільність універсальним?! Саме тут і знаходиться епіцентр зимової спортивної активності не лише аматорів-академівців, а й професійних спортсменів міста та області...

Протягом грудня академія спортивна виборола низку серйозних нагород у найрізноманітніших змаганнях з багатьох видів спорту, що вкотре підтверджує тезу, згідно з якою кожен студент академії – не

лише спеціаліст у своїй фаховій галузі, а додатково – ще й спортсмен.

Так, збірна УАБС з настільного тенісу, у складі Олексія Сарматова (М-11), Віктора Коленова (М-11), Олександра Тужиліна (М-22) та Андрія Переяслава (М-22), стала переможцем у міській та обласній спартакіадах. Більше того, збірна Сумської області з настільного тенісу, кистяк якої становлять саме хлопці з УАБС, у тому ж таки грудні виборола Кубок України – одну з найвищих спортивних нагород держави у цьому виді спорту.

Зазначимо, що сумська клубна команда з настільного тенісу „Локомотив - Південна Залізниця” знаходиться нині у групі лідерів Чемпіонату України серед чоловічих команд суперліги з цього виду спорту. У грудні сумчани приймали ще одного лідера першості – команду „Причорномор'я” з Дніпропетровська. І хоча за команду гостей грав вправний китайський легіонер, сумчани відсвяткували впевнену перемогу – клас гри останніх не залишив жодних шансів на перемогу східно-азійському ігровому темпераментові. Зустріч відбувалася у Легкоатлетичному манежі, що дало можливість багатьом уболівальникам бути присутніми на матчі

і слідкувати за усіма перипетіями цієї напрочуд цікавої гри.

Але не лише у настільному тенісі наші академівці вміють показувати клас. Так, шашки УАБС здобули друге місце у міській спартакіаді з шашок, що відбулася на початку зими в стінах академії. Кольори нашого вузу на тих змаганнях захищали легкоатлети(!) Іван та Роман Молодички і Василь Лисенко. Воістину універсальною є спортивна підготовка в УАБС, якщо вже й легкоатлети наші грають в шашки...

У загальнонаціональних змаганнях з тхек-вон-до, які також проводилися нещодавно у Легкоатлетичному манежі, студенти академії Олександр Танчик та Іван Кундіус стали призерами.

На цих досягненнях спортивна зима для Української академії банківської справи аж ніяк не завершується. Окрім усього згаданого, протягом січня у стінах Манежу вже відбулася і ще відбудеться ціла низка цікавих спортивних заходів. Тут вам і черговий тур Чемпіонату України з волейболу серед чоловічих команд (до Сум завітали харківський „Локомотив-Скіф”, хмельницький „Новатор-Прикордонник” та „Фа-

кел” – з Івано-Франківська), і „Перші старті” – обласні змагання серед студентів та учнів ДЮСШ, і Чемпіонат області з легкої атлетики. А у лютому – ще й першість України з легкої атлетики серед юніорів та представницький Чемпіонат України з цього ж таки виду спорту. Як бачимо, ресурс манежу спрацьовує „на усі сто” – сюди йдуть з усіх усюд, немов до своєї спортивної Мекки...

А вже сьогодні студенти УАБС активно готуються до VI Всеукраїн-

ської літньої універсиади. Вона є відбірковим етапом до участі у XII Всесвітній універсиаді, яка відбудеться цього року у Кореї. Протягом лютого-липня наші студенти доведуть усієї Україні свою майстерність у багатьох видах спорту – зокрема, у настільному тенісі, плаванні, легкій атлетиці, волейболі, дзю-до, тхек-вон-до, карате тощо. І якщо доведуть – про перемогу академії спортивної дізнається й Корея.

Вболіватимемо?..

Віталій ЄФІМЕНКО

музичний простір

ЦІ «ВОПЛІ...»

У НАС ЛЕГЕНДОЮ ЗВУТЬСЯ...

Історія легендарної української групи «Воплі Відоплясова» розпочинається в Київському політехнічному інституті у 1983 році, коли було створено аматорський гурт «SOS». У його складі грали Юрій Здоренко (гітара, вокал), Олександр Піпа (бас) та Ігор Крук (барабани). Досить швидко Юрко з Сашком зрозуміли, що з металом, який вони на той час грали, їм не по дорозі, і надовго залишилися без діла. Лише у 1986 році до них приєднався харизматичний мультиінструменталіст Олег Скрипка (вокал, баян, саксофон, труба, гітара) та барабанщик Сергій Сахно. Назву ж «Воплі Відоплясова» хлопці, не довго думаючи, запозичили із повісті Ф. Достоєвського «Село Степанчикове та його мешканці» (був там такий собі Відоплясов)...

Своєрідність звучання, що поєднувало у собі доволі жорсткий панк з елементами фолку, напівестрадними мелодіями і гротескними текстами, а також незвичайна плас-

тичність музикантів, роблять ВВ найпопулярнішою групою Києва протягом перших двох місяців після дебюту (листопад 1987-го). Ветерани київського рок-клубу за це «ображаються» на них, і ВВ переходить в альтернативне творче об'єднання «Рок-артіль». Після виступів на фестивалях у Вільнюсі і Москві до ВВ приходить всесоюзне визнання, і вони потрапляють до хіт-параду «Топ-10» Артема Троїцького, а їх самих виключають з «Рок-артілі» (мабуть, за успіхи). У лютому 1989 року виходить перший студійний альбом групи під назвою «Танці», а однойменна пісня стає справжнім народним хітом.

Виступ гурту на першому фестивалі «Червона рута» пройшов якось непомітно. Проте талант і потенціал хлопців помітили іноземці, і вже наприкінці 1989 року французька концертна асоціація «Янус» укладає з ВВ трирічний контракт. Як наслідок, протягом 1990-92 років гурт висту-

пає у Франції, Італії, Швейцарії значно частіше, ніж у себе вдома – в Україні. А вже у 1990 році виходить новий альбом ВВ – «Гей, любі!».

Весною 1994 року з'явився альбом «Країна мрій», записаний на студії «Комора» ще в кінці 1992 року «золотим» складом групи і зведений лише через півтора року. Влітку 1994-го ВВ з'явилися в Україні уже в статусі міжнародного проекту (з новим гітаристом Крістофом Жераром), однак, на превеликий жаль, нічим новеньким порадувати вітчизняну аудиторію не спромоглися.

У кінці травня 1997 року відбулася презентація вже повноцінного CD-альбому «Музика». На початку ж липня на «Таврійських іграх-VI» «Воплям Відоплясова» вручили відразу три пера «Золотої Жар-птиці» – як кращій рок-групі України та за пісню і відеокліп «Весна»...

Фінансова криза в Росії, а потім і в Україні порушила всі плани музикантів – презентований у квітні 1999-го альбом «Хвилі Амура» довелося чекати ще майже рік. Лише на початку весни 2000 року цей альбом нарешті побачив світ.

У липні 2000-го ВВ повторили свій хет-трик – знову «зловили» три пера «Золотої Жар-птиці»: як краща рок-група України, за кращий альбом («Хвилі Амура») та за кращий відеокліп року («День народження»). Тієї ж осені Скрипка досить успішно знявся в головній ролі коваля Вакули для новорічного телемюзика

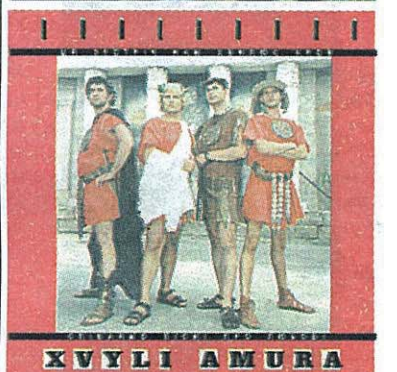
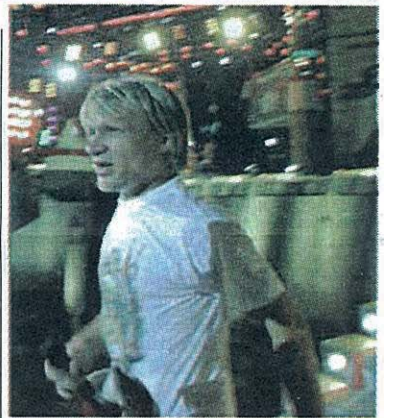

«Вечори на хуторі поблизу Диканьки», що вкотре підтвердило абсолютну невичерпність творчої харизми цієї обдарованої особистості.

На межі нового 2003-го року ВВ вкотре порадували своїх фанів новим альбомом. Зветься він „Файно”. На ньому багато переспівів з репертуару інших виконавців, проте чимало і нових композицій. Останні, як завжди, вишукані і цікаві, що перетворює прослуховування чергового альбому невтомних ВеВешників на справжнє свято душі...

Станом на сьогодні гурт ВВ, можна сказати, відпочиває. Зокрема, лідер команди Олег Скрипка відпочиває після напруженої роботи на знімальному майданчику – і знову для чергового Новорічного шоу. Цього разу це була казка для дорослих «Попелюшка». У ній він грав казкову закордонну зірку, яка приїздила до королівства, де мешкає Попелюшка, на гастролі. Аби, як мовиться, гармонійно і повноцінно вжитися у роль, Олегові довелося навчитися грати на лютні (це вже, здається, шостий чи сьомий освоєний музикантом інструмент). Він написав і заранжував для проекту власну пісню – це була, як і обіцяли самі «ВеВешники», невластива для їх творчості лірична задумлива балада. Тож, лишається лише дивуватися невтомній енергії лідера ВВ, його спроможності постійно перебувати у авангарді української музики, усім його новаторським витівкам. Та, власне, саме на таких-от новаторських моментах і «невластивостях» якраз й тримається те, що ми називаємо творчістю, пошуком та, зрештою, поступом...

За інформацією Kmstudio.com.ua/ cheremshyna.com.ua та Musica.com.ua

конкурс

„Кого я так люблю? Люблю тільки тебе...”

Ось ще один рік пролетів, мов мить. Незабаром настане улюблене свято багатьох і особливо молодих – День святого Валентина. Минулого року, оголосивши конкурс матеріалів до Дня закоханих, редакція, здається, потрапила в „десятку”: ми отримали море листів, освідчень, розповідей про кохання. Ось що, виявляється, найбільше хвилює студентів! Та, власне, так і повинно бути: коли ж і закохуватися, як не в молодості!

Тому ми знову вирішили провести конкурс, назвавши його цитатою із поезії Миколи Вінграновського: „Кого я так люблю? Люблю тільки тебе...” Пишіть про пережите і омріяне, щасливе і не зовсім – своє перше, ніжне, зворушливе почуття. Як і торік, дозволяємо підписуватися і своїм прізвищем, і псевдонімом. Можете написати про любов взагалі і освідчитися в коханні конкретній людині.

Чекаємо ваших матеріалів. Кращі з них будуть надруковані на сторінках „Академіксу”.

Академікс №1 (17) 31.01.2003

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 5767 від 18 січня 2002 року, видане Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України.

Засновники: Українська академія банківської справи, ТОВ „Редакція газети „Академікс”.

Головний редактор: Антоніна Кохан
Комп'ютерна верстка: Юрій Хижняк

Номер набраний і зверстаний в редакції газети „Академікс”
Адреса редакції: м. Суми, вул. Петропавлівська, 57. Тел. 219-947

Газета віддрукована в Сумській обласній друкарні: м. Суми, вул. Кірова, 215.

Тираж 1000 прим. Зам. №